

Atheismus „křesťanský“

Na rozdíl od ateismu tzv. „vulgárního“, který popírá existenci „bohů“ a vůbec božství, má resp. může mít „křesťanský“ ateismus (píši s -h-, protože si tam ten relikv řeckého *theos* podržuje specifický význam) dobrý smysl v tom, že zásadním, principiálním způsobem odlišuje křesťanského (a ovšem židovského) „Boha-neboha“ ode všech „bohů“ nejrozumnějších náboženství. A protože např. česká slova jako „náboženství“ anebo „zbožnost“ atd. jsou neodlučitelně spjata s termínem „bůh“, znamená (resp. může znamenat) zároveň onen specifický „křesťanský“ ateismus také nutné odnáboženštění jakéhokoli „pojetí“ „Boha Abrahama, Izáka a Jakoba“ jako přece jenom nějakého „boha“, byť nejvyššího či dokonce jediného pravého, jako „boha“, což pro tento účel budeme vyznačovat slovy „Bůh-nebůh“ (má to být další náhradní termín, jakých už bylo v minulosti použito mnoho, když vyslovovat „boží jméno“ je zakázáno). Je zcela pochopitelné, že to nejčastěji vyvolá (může vyvolávat) odpor zejména u lidí, kteří nejsou nakloněni uvažovat jakoby neběžným, zdánlivě málo „tradičním“ způsobem, (což však velice odporuje historické skutečnosti, jak ukazuje zejména tradice tzv. negativní teologie).

(Písek, 130916-1.)